

Kurjer Łódzki

Numer pojedynczy gr. 20.

Redakcja: ul. Zawadzka Nr. 1. Administracja: ul. Piotrkowska Nr. 11. Ekspedycja: ul. Piotrkowska Nr. 11.
Telefon: Redakcji Nr. 38-28 i 228, Administracji Nr. 229 (połączenia własne z redakcją). Skrzynka pocztowa 132.

Redakcja otwarta od godz. 9 do 7 po poł. bez przerwy. Redaktor lub jego zastępca przyjmuje od godz. 1-3 po południu. Dyrektor Wydawnictwa przyjmuje od godz. 1-3 po południu.
Administracja czynna od godz. 8 rano do godz. 7 po poł. bez przerwy.

Wychodzi codziennie o godzinie 5-ej rano.

Możliwość zerwania rokowań polsko-niemieckich.

Niespodziewane przerwanie pertraktacji przez delegację niemiecką.

Próby wymuszenia ustępstw politycznych.

Polska Agencja Telegraficzna.

Berlin, 9 lutego.

Korespondent berliński P. A. T. otrzymał z kół zbliżonych do polskiej delegacji do rokowań handlowych następujące informacje co do obecnej sytuacji w rokowaniach handlowych polsko-niemieckich.

Na dzień 9 lutego r. b. na godz. 11 rano wyznaczone było na zasadzie porozumienia między polską a niemiecką delegacjąmi handlowymi posiedzenie komisji dla spraw osób fizycznych i prawnych. Tego samego dnia na 40 minut przed wyznaczonym terminem posiedzenia niemiecki przewodniczący komisji zawiadomił przewodniczącego polskiego, że posiedzenie odbyć się nie może i że nawet nie można brać pod uwagę żadnego terminu dla nowego posiedzenia.

Dzisiejsze berlińskie dzienniki poranne donoszą ze źródeł półurzędowych, że w rokowaniach handlowych zaznaczyły się trudności, mianowicie: ze względu na dojsie do skutku w ostatnich czasach wydalenia czterech obywateli niemieckich z Polski, jak i ze względu na to, że przy rokowaniach nad sprawą wjazdu, pobytu i osiedlenia, pomimo wszelkich usiłowań niemieckich, nie zbliżano się do porozumienia.

Wobec powyższego półurzędowego przedstawienia sprawy, zaznaczyć należy co następuje:

Przerwanie rokowań przyszło całkowicie niespodziewanie dla delegacji polskiej i przypisane być musi jednostronnej inicjatywie ze strony niemieckiej. Delegacja polska spodziewała się właśnie na najbliższych posiedzeniach w sprawie wjazdu, pobytu i osiedlenia dalszego zbliżenia obu stronnych poglądów i przyspieszenia porozumienia ostatecznego. Oczekiwanie te znajdowały uzasadnienie w tem że właśnie w ostatnim tygodniu przez zwyciężone zostały poważne trudności w kwestiach wjazdu, pobytu i osiedlenia, przyczem osiągnięto porozumienie w ogólnym zarysie, a mianowicie przez przyjęcie klauzuli największego uprzywilejowania za punkt

wyjścia. Nieuzgodnione pozostały w tej dziedzinie jedynie sprawy, które mają znaczenie dla obu stron, ale które nie mogą być uznane za kwestje pierwszorzędnej wagi. Między temi kwestjami figurują postulaty niemieckie, które nie znajdują precedensu w żadnym traktacie handlowym ani polskim, ani niemieckim i dla których stan faktyczny, istniejący obecnie, nie dostarcza żadnego umotywowania. Chodzi tu o następujące żądania niemieckie:

1) Mimo, że polska delegacja przyznała Niemcom prawo wjazdu dla wszystkich obywateli niemieckich na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania, za-

żądała delegacja niemiecka daleko idących gwarancji dla pobytu trzech tygodniowego. Ze strony polskiej oświadczone, że w żadnym traktacie handlowym ani polskim, ani niemieckim, niema umownie uregulowanego okresu ważności wiz, że dalej dziesiątki tysięcy wiz, które udzieliły konsulaty polskie w Niemczech niemieckim obywatelom bez najmniejszych trudności i z daleko idącą gotowością są wyrażnym zaprzeczeniem dla uzasadnienia faktycznego tego postulatu.

2) Delegacja niemiecka zażądała dalej umownego zobowiązania się co do formalności paszportowych, zalecanych w t.

zw. protokół genewskim z dnia 25 maja 1926 roku. Również i tego postulatu nie reguluje żaden europejski traktat handlowy.

Z polskiej strony dostarczono dowodów, że Polska w sprawie wzajemności paszportowych stosuje wobec obywateli niemieckich, mimo istniejącego obecnie konfliktu celnego, liberalne postępowanie i że dlatego Niemcy nie mają powodu do domagania się gwarancji, któreby wybiegały poza normalny zakres europejskich traktatów handlowych.

Półoficjalne oświadczenie niemieckie wskazuje na to, że także w sprawach taryfowo-celnych nie doprowadziły rokowania ostatnich miesięcy do jakiegokolwiek zbliżenia.

W tej sprawie zaznaczyć należy co następuje: Jest istotną prawdą, że rokowania taryfowo-celne nie wykazały widocznego postępu. Fakt ten znajduje jednak swoje uzasadnienie w tem, że strona niemiecka wyraźnie i to kilkakrotnie oświadczyła, że nie może zapewnić rokowaniom taryfowo-celnym postępu, o ile sprawy wjazdu, pobytu i osiedlenia nie będą przedmiotem całkowicie uregulowanym.

Z powyższego wynika, że powodów przerwy w rokowaniach nie należy szukać w zakresie samych rokowań.

PROTEST SFER GOSPODARCZYCH.
Agencja Wschodnia.

Berlin, 9 lutego.

„Vossische Zeitung“ pisze z Wrocławia, że śląskie sfery handlowe i przemysłowe silnie przeciwstawiają się możliwości zerwania rokowań handlowych polsko-niemieckich.

Według informacji, otrzymanej przez to pismo, przemysł i handel śląski jest poważnie zagrożonym na wypadek dalszej wojny celnej między Polską a Niemcami, gdyż w związku z nią stracił na wywozie 40 do 70 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym.

Tak samo rzeźnicy śląscy, jak i niemieccy wogóle, występują do rządu Rzeszy o szybkie sfinalizowanie rokowań, ze względu na stale dający się w Niemczech odczuwać brak bydła rzeźnego.

Odwolanie pos. Wojkowa?
za popieranie komunizmu w Polsce.

Telegram własny „Kurjera Łódzkiego”.

Paryż, 9 lutego.

Prasa paryska donosi o zamierzonym rękomo odwołaniu posła sowieckiego w Warszawie, p. Wojkowa.

Odwolanie to ma jakoby nastąpić na żądanie rządu polskiego wskutek udowodnienia udziału poselstwa sowieckiego w Warszawie w popieraniu akcji komunistycznej w Polsce.

SKAZANIE TROJANOWSKIEGO.

Agencja telegraficzna „Express”.

Warszawa, 9 lutego.

W sprawie redaktora „Walki z Ludem” Trojanowskiego, w pierwszej instancji sądu okręgowego, redaktor Trojanowski został skazany na 4 lata więzienia. Sąd apelacyjny zatwierdził ten wyrok. Obecnie sąd najwyższy oddalił skargę kasacyjną i zatwierdził wyrok sądu apelacyjnego.

„OKNO NA ŚWIAT”.

Przyszłość Polski leży w morzu. Rozbudowa własnych portów i floty — palącym zagadnieniem dnia. Zdjęcie nasze przedstawia jeden z zakupionych statków nowoutworzonej polskiej floty handlowej w Gdyni.

Zarząd Zw. Zaw. Handlowców
Polskich w Łodzi

ul. Piotrkowska 108,

podaje do wiadomości swym
członkom, że

Sergjusz Ignatowicz

przestał być INKASENTEM
Związku.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę w odprowadzeniu na miejsce wiecznego spoczynku zwłok naszego ukochanego

ś. † p.

Franciszka Sindermana

a w szczególności przewielebnemu Duchowieństwu za gorące słowa pociechy, członkom Tow. Śpiewaczego „Cecylja” za pięknie wykonane pieśni w domu żałoby i nad grobem, członkom Związku Majstrów Tkackich za liczne wieńce i kwiaty składa serdeczne podziękowanie pograżona w smutku

RODZINA.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy oddali ostatnią posługę mężowi memu, bratu i szwagrowi naszemu

ś. † p.

AUGUSTOWI HAERTIGOWI

a w szczególności wielebnemu Księdzu Pastorowi Dietrichowi za słowa serdecznej pociechy, panu Komendantowi Dr. Grohmanowi, panu Wicekomendantowi Scheiblerowi, panu adiutantowi O. Eisenbraunowi, p. naczelnikowi Dresslerowi i wogóle całej komendzie, jak również pp. delegatom straży pozamiejskowej i wogóle całej Łódzkiej Ochotniczej Straży Ogniowej — składamy z głębi serca „Bóg zapłać”

ZONA I RODZINA.

Zebranie dyrektorów szkół państwowych.

Na walne zebranie dyrektorów średnich szkół państwowych w Łodzi, przybyli kierownicy z całego okręgu szkolnego łódzkiego. Przedmiotem obrad były sprawy natury czysto maturalnej. Zebranie stwierdziło, że dzięki staraniom zarządzenia załatwiono pomyślnie sprawę mieszkaniową dyrektorów i że od kwietnia r. b. ma rząd przywrócić połowę dodatku dyrektorskiego. Wybrano zarząd oraz delegatów na walne zebranie przedstawicieli dyrektorów państwowych szkół średnich w Warszawie. Postanowiono podjąć sprawę zorganizowania zebrań dyskusyjnych dla szerszych warstw społeczeństwa na temat ustroju szkolnictwa oraz zwrócić się do władz drugiej i trzeciej instancji, aby uregulowano sprawę kompetencji rad pedagogicznych. (a)

Wszystkim tym, którzy oddali ostatnią przysługę najukochańszemu

ś. † p.

Augustowi Münchbergowi

w szczególności ks. pastora Patzerowi za słowa pociechy, wypowiedziane w domu żałoby i nad grobem, polsko-ewangelickiemu chórowi kościelnemu, wszystkim przyjaciołom, krewnym i znajomym za złożenie licznych wieńców i wyrażone współczucie składa serdeczne „Bóg zapłać”

RODZINA.

†

Maurycy Stanisław Majorowicz

emeryt, obywatel m. Łodzi,

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Św. Sakramentami, zasnął w Bogu dn. 9 lutego r. b., przeżywszy lat 63.

Wyprowadzenie zwłok na stary cmentarz katolicki z domu żałoby przy ul. Zielonej № 15 nastąpi w piątek, dn. 11 lutego o godz. 3^{1/2} po południu. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w sobotę, d. 12 lutego w kościele św. Józefa o godz. 9^{1/2} rano.

Na smutne te obrzędy zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych pograżeni w głębokim smutku

Żona, dzieci i rodzina.

ś. † p.

Zuzanna z Kuleszów MUSIEROWICZOWA

obywatelka m. Zgierza,

opatrzona Św. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach, zmarła dn. 8 lutego 1927 r., przeżywszy lat 59.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby, przy ul. Zielonej Nr. 5 w Zgierzu na cmentarz katolicki odbędzie się w piątek dn. 11 lutego o godzinie 3^{1/2} po poł. Nabożeństwo za duszę zmarłej odprawione zostanie w sobotę dn. 12 b.m. o godz. 8-ej rano w kościele parafialnym.

Na smutne te obrzędy zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych pograżeni w głębokim żalu

CÓRKI, SYN, SYNOWA, ZIEĆ.

Dnia 9 b. m. po długich i ciężkich cierpieniach zmarła

ś. † p.

Zofja z Bałazińskich LISICKA

naucz. szkoły powsz. № 116.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok z domu żałoby przy ul. Aleksandrowskiej № 128 nastąpi w sobotę d. 12 b. m. o godz. 3 po poł.

Na smutny ten obrzęd zapraszają stroskani

Mąż z rodziną.

ś. † p.

Walenty Włodarski

b. obywatel ziemi Kutnowskiej,

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, zmarł w dniu 9 lutego r. b., przeżywszy lat 80.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok z domu żałoby przy ulicy Głównej nr. 16, na stary cmentarz katolicki nastąpi w piątek, dnia 11-go lutego o godz. 2-ej po poł., o czym zawiadamiają pograżeni w smutku

**Syn, córki, synowa, zięciowie,
wnuki i prawnuki.**

EXPRESS HANDLOWY

„Kurjer Łódzki”.

Czwartek 10 lutego 1927 r.

„Kurjer Łódzki”.

Na marginesie komisji ankietowej.

Uwagi o kosztach produkcji przemysłowej.

ex) Przy rozważaniu zagadnienia kosztów produkcji przemysłowej spostrzeżemy przede wszystkim, iż między wydatkami, które tworzą koszty, zachodzi zasadnicza różnica, wynikająca z ich charakteru.

Każde przedsiębiorstwo przemysłowe ponosi wydatki, w zamian których otrzymuje równoważnik czy to w postaci nabytego surowca, czy też w postaci nowego przedmiotu, powstałego z przeróbki surowca, względnie w postaci energii do poruszania maszyn i t. p. Wymienione wydatki zachowują, że się tak wyrażę, stan posiadania przedsiębiorstwa.

Pozatem w najmniejszym nawet przedsięwzięciu istnieją wydatki, w zamian których nie otrzymuje ono żadnego równoważnika. Dość wymienić świadczenia państwowe, komunalne i społeczne straty na materiale i opłaconej robociznie od wyrobów, wykonanych wadliwie i t. p. Sama nazwa tych wydatków wskazuje, iż tworzą one koszty, które stanowią ciężar dla przedsiębiorstwa pracującego w danych warunkach.

Niektóre z wymienionych wydatków, jak wszelkie świadczenia, są niezależne od kierownictwa; inne zaś, jak wymienione straty na materiale i robociznie dają się, co prawda, ograniczyć przez sprężysty nadzór, jednak usunąć je całkowicie niema możliwości nawet wzorowe kierownictwo.

Dochodzimy więc do wniosku, iż wszystkie koszty, powstające przy produkcji przemysłowej dadzą się podzielić ze względu na ich charakter na dwie zasadnicze kategorie.

Do pierwszej kategorii należą te koszty, które zachowują stan posiadania przedsiębiorstwa, do drugiej zaś — te, które stanowią jego ciężar. Druga kategoria kosztów decyduje w pierwszym rzędzie o zyskach lub stratach.

Tak więc ponoszenie kosztów, stanowiących ciężar przedsiębiorstwa jest zawsze związane z pewnym ryzykiem. Ryzyko zwiększa się w miarę pogorszenia się koniunktury rynkowej na dane wyroby lub w razie ogólnego kryzysu gospodarczego kraju.

Zachodzi teraz pytanie, jak mają być traktowane obie kategorie kosztów z punktu widzenia zasad księgowości. Z punktu bowiem widzenia kalkulacji ceny własnej produkcji rzecz ta nie nastęrcza zasadniczych wątpliwości. Wystarczy wszystkie koszty za pewien okres czasu zebrać i zesumować, a otrzymana suma, podzielona przez ilość wyrobów wyprodukowanych w tym czasie, daje cenę własną za jednostkę wyrobu.

Inaczej rzecz się przedstawia z księgowaniem kosztów. Chodzi o to, iż zadanie księgowości polega między innymi na jasnym przedstawieniu stanu majątkowego przedsiębiorstwa, czyli na faktycznym wykazaniu rzeczywistych jego aktywów i pasywów.

Aktywa i passywa przedsiębiorstwa będą zgodne z rzeczywistością, o ile remanenty surowców, półfabrykatów i gotowych wyrobów nie będą obciążone kosztami o charakterze ciężarów. Ta sama zasada dotyczy budynków maszyn i urządzeń. Koszta o charakterze ciężarów muszą być kryte tylko przez zysk brutto uzyskany przy sprzedaży wyprodukowanych przedmiotów. Jeżeli zysk brutto nie wystarcza na pokrycie wszystkich strat, bilans przedsiębiorstwa staje się ujemnym, a różnica musi być wyrównana z rezerw, o ile takowe istnieją. Jeżeli przedsiębiorstwo rezerw nie posiada straty należy pokryć przez dopływ „świeżych” kapitałów, w przeciwnym razie następuje bankructwo.

W świetle powyższych rozumowań za sadą księgowania kosztów staje się jasna. Te koszty, które zachowują stan posiadania przedsiębiorstwa, zaliczać należy bezpośrednio do wartości wyprodukowanych przedmiotów; inne zaś — o charakterze ciężarów, jako całkowicie związane z ryzykiem, muszą być grupowane oddzielnie. Pokrywa się je z zysku brutto, względnie wpisuje się na straty.

Całokształt omawianej tu sprawy stanowi nietylko zagadnienie wewnętrzne przedsiębiorstwa. Zagadnienie to nabiera pierwszorzędного znaczenia z punktu

widzenia interesów wierzycieli, którzy za bezpieczają swoje należności na aktywach przedsiębiorstwa.

W życiu praktycznym, jak dotychczas, panuje chaos w stosunku do podziału kosztów. Przedsiębiorstwa poważne, prowadzące swoje interesy ostrożnie, zaliczają wszelkie koszty o charakterze ciężarów do strat, a wyrównują z zysku brutto uzyskanego ze sprzedaży swoich wyrobów.

Przedsiębiorstwa mniej poważne, a często o charakterze spekulacyjnym w celu sztucznego zwiększenia swoich aktywów obciążają remanenty najrozmaitszymi kosztami, nie licząc się z ich charakterem.

Literatura współczesna o kosztach produkcji przemysłowej nie podaje, jak dotychczas, należytego rozwiązania omawianych tu problemów. Istniejące u nas przepisy prawne wspominają, co prawda o tem, iż w bilansach zamknięcia materiały, półfabrykaty i gotowe wyroby muszą być podane według cen nabycia, względnie według kosztów wytworzenia. Przepisy te jednak nie określają wyraźnie, co mianowicie, należy rozumieć przez cenę nabycia, względnie przez koszty wytworzenia. A sprawa jest ważna i pilna.

J. B.

Eksport z Łodzi w styczniu.

ex) Na podstawie danych, uzyskanych w Związku Eksportowym Przemysłu Włókienniczego w Łodzi, eksport z Łodzi towarów manufakturowych w miesiącu styczniu b. r. wynosił: Towary bawełniane białe 25,622 kg. na ogólną sumę zł. 206,600. Towary bawełniane kolorowe 387,621 kg. na ogólną sumę zł. 3,356,390. Towary półwełniane 4346 kg. na ogólną sumę zł. 74,170. Towary wełniane 19,405 kg. na ogólną sumę zł. 468,900. Razem 436,994 kg. na ogólną sumę zł. 4,106,060. Dla porównania zaznaczyć należy, iż w miesiącu styczniu ub. roku eksport towarów wynosił z Łodzi 246,298 kg. na ogólną sumę zł. 2,446,685, w miesiącu zaś grudniu ub. roku 350,928 kg. na ogólną sumę zł. 3,429,330. Jak widać z powyższego eksport nasz coraz bardziej wzrasta.

Zwrot cła w miesiącu styczniu b. r.

Międzynarodowe Targi w Lyonie.

ex) Międzynarodowe targi ljońskie posiadają już renomę ułatwiająca transakcji w najbardziej krytycznych momentach światowej sytuacji gospodarczej.

Były one zawsze w okresie niepewności wymiany, niestałości cel i trudności komunikacji najbardziej pewnym przewodnikiem dla handlowca przez możliwość porobienia zakupów za najdogodniejszą cenę.

Handlowiec jeszcze na długo przed opublikowaniem urzędowych statystyk, znajdzie na targach ljońskich cenne informacje o sytuacji rynku.

To też coraz bardziej narasta frekwencja targów. W roku ubiegłym było repre-

stosownie do wydanych 427 zaświadczeń wynosił zł. 102,729.44.

Co do poszczególnych krajów, to eksport w miesiącu styczniu b. r. przedstawiał się następująco:

Do Rumunii wywieziono towarów na sumę 2,500,370 zł. Do Gdańska wywieziono towarów na sumę 406,500 zł. Do Bliskiego Wschodu (Turcja, Persja, Palestyna) — 275,370 zł. Do Litwy 192,700 zł. Do Ameryki wywieziono towarów na sumę 136,640 zł. Do krajów Nadbałtyckich (Estonia, Łotwa i Finlandja) — 128,750 zł. Do Austrii, Węgier i Jugosławii — 128,430 zł. Do Anglii — 105,720 zł. Do Chin — 91,000 zł. Do Danii — 54,590 zł. Do Afryki — 40,780 zł. Do różnych krajów — 45,210 zł.

Nadmienić należy, że w sumach powyższych nie został uwzględniony eksport przedży bawełnianej. (ah.)

zentowanych tam 47 narodowości. Tegoroczne targi ljońskie będą trwały od 7 do 20 marca. Będzie na nich reprezentowana produkcja 20 narodów.

Smak współczesny znajdzie swe odzwierciedlenie we wszystkich gałęziach przemysłu: jedwabnictwo i inne gałęzie tkactwa, ubrania, futra, umeblowanie, przedmioty sztuki, szkół, ceramika, perfumerja, zabawki, biżuterja, automobile — będą tam licznie reprezentowane. Ostatnie zdobycze techniki zajmą też wybitne miejsce na targach w sekcjach maszyn, metalurgji, narzędzi, elektryczności, budownictwa, produktów chemicznych i urządzeń przemysłowych.

Co słyszać w łódzkiej manufakturze.

RYNEK BAWELNIANY.

ex) Na łódzkim rynku towarów bawełnianych nastąpiło w dniach ostatnich polepszenie sytuacji w związku ze zwiększonym ruchem w tej branży. Zarówno hurtownicy jak i przemysłowcy targowali nieźle, zaznaczyć jednakże należy, że coraz częściej nadchodzą obecnie protesty wekslowe, specjalnie ze strony kupców prowincjonalnych. Kupcy ci, z powodu braku gotówki, nie są w możności regularnie wywiązywać się ze swych zobowiązań, dlatego też domagają się prolongaty, niejednokrotnie wystawiając weksle świeże, w niektórych zaś wypadkach wykupują protesty. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że protesty wpłyną ogromnie deprymująco na dalsze stosunki handlowe w branży manufakturowej, tem bardziej, że dostawcy udzielając będą kredytu ostrożniej niż dotychczas, co już wpłynie na zmniejszenie się zapotrzebowania klienteli. Jak zaznaczyliśmy wyżej, targuje się obecnie nieźle. Największym stosunkowo zapotrzebowaniem cieszyły się w dalszym ciągu towary całoroczne białe, które sprzedawano częściowo za gotówkę, częściowo na kredyt wekslowy dochodzący do dwóch miesięcy. Zapotrzebowanie na towary letnie jest jeszcze stosunkowo małe.

Do główniejszych odbiorców zaliczyć należy kupców prowincjonalnych byłej kongresówki. Zapotrzebowanie kupców miejscowych jest jeszcze narazie słabe.

RYNEK WEŁNIANY.

Na łódzkim rynku wyrobów wełnianych nastąpiło w ostatnich dniach lekkie ożywienie w związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem klienteli na towary letnie. W przeciwieństwie do branży bawełnianej protesty wekslowe należą tutaj do rzadkości. Sprzedaż towarów odbywa się wyłącznie na warunkach wekslowych dochodzących do stu dwudziestu dni.

Ceny kształtowały się następująco w złotych za metr, zależnie od gatunku: Paleta damskie od 18 do 24, rypsy od 14 do 18, gabardyny i ubrania letnie męskie od 18 do 27, paleta letnie męskie do 32 zł. Adhal.

BUDOWA PRZYSTANI DLA MORSKICH STATKÓW PASAŻERSKICH.

ex) Wkrótce władze portowe przystąpią do budowy, ewentualnie przebudowy, przystani dla statków pasażerskich na naszym wybrzeżu morskiem, a mianowicie: Gdyni, Helu, Orłowie i Jastarni. Przystanie te mają służyć dla dwóch statków pasażerskich, zamówionych przez rząd w stoczni Gdańskiej. Statki będą gotowe na 1 czerwca, do tego więc czas i przystanie muszą być przystosowane do wielkości, głębokości statków. Jeden z wspomnianych statków ma być przeznaczony do żeglugi na naszych wodach, drugi będzie kursował do najbliższych portów zagranicznych, jak Bornholm, Kopenhaga, ewentualnie Sztokholm.

Między głównymi sekcjami należy cytować też sekcję środków spożywczych, papeterji, materiałów biurowych, oraz maszyn i urządzeń rolniczych.

Komitet targów ljońskich (adres: Hotel de Ville Lyon) wydał przewodnik, zawierający informacje praktyczne o Targach i mieście Lyonie.

Przewodnik ten będzie wysyłany bezpłatnie osobom zainteresowanym, które zażądają go pod wskazanym adresem (zaznaczając pożądaną język: francuski, hiszpański lub niemiecki).

